

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104540,Szymon-Kocur-ur-17-lutego-1894-w-Wietrznie-pow-Krosno-zm-19-pazdziernika-1980-w-.html>
02.03.2026, 20:48

Szymon Kocur (ur. 17 lutego 1894 w Wietrznie, pow. Krosno, zm. 19 października 1980 w Rzeszowie) – pułkownik dyplomowany piechoty.

Dnia 17 lipca 1920 r., gdy bolszewicy główny atak skierowali na odcinek II baonu (...) i sytuacja groziła katastrofą – dowódca II baonu kpt. Kocur na czele kompanii rezerwowej ruszył do kontrataku i nie tylko zajął utracone pozycje – ale wziął jeńców. Następnego dnia – gdy kozacy bolszewicki wdarli się na tyły – w bezpośrednim niebezpieczeństwie znalazła się (...) 2-ga bateria, która z powodu braku amunicji nie była czynna – a nie była zaprzodkowana. W tym momencie nadszedł z baonem kpt. Kocur. (...) poprowadził kontratak, rozbił atakującą kawalerię, a nawet zajął z powrotem opuszczone przez własne oddziały przed paru dniami pozycje – które bolszewicy zacięcie bronili. (Wniosek na odznaczenie *Virtuti Militari*, 20 grudnia 1920)

07.08.2020

Ukończył gimnazjum w Jaśle (1914), w latach 1912-1914 w Polskich Drużynach Strzeleckich, od września 1914 do listopada 1918 w armii austriackiej, ranny w sierpniu 1915 na froncie włoskim. Od grudnia 1918 w formacjach polskich we Włoszech, następnie w Armii Polskiej we Francji, z którą w maju 1919 wrócił do Polski. Od lipca 1919 dowódca II batalionu 49 Pułku Piechoty (w sierpniu 1920 przejściowo dowódca tego pułku). Od 1924 m.in. w 19, 75 i 85 pułkach piechoty. W latach 1929-1931 w Wyższej Szkole Wojennej, następnie zastępca dowódcy 84 Pułku Piechoty, od 1937 dowódca 53 Pułku Piechoty Strzelców Kresowych. Na jego czele w 11 Karpackiej Dywizji Piechoty w kampanii polskiej 1939, ranny 15 września dostał się do niewoli, zbiegł i dotarł do Francji. Od kwietnia 1940 dowódca 1 Pułku Piechoty (od 3 maja 1 Pułk Grenadierów Warszawy), z którym walczył w kampanii francuskiej, m.in. pod Lagarde. Po klęsce Francji w PSZ w Wielkiej Brytanii, m.in. w Centrum Wyszukolenia Etapów. W 1946 wrócił do Polski. Pochowany na cmentarzu Pobitno w Rzeszowie.

Awanse: porucznik (1918?), kapitan (1919), major (1925), podpułkownik (1930), pułkownik (1940).

Bibliografia

CAW, Kol. VM, Szymon Kocur, I.482.11.683; *Kawalerowie Virtuti Militari 1792-1945. Słownik biograficzny*, t. II, 1914-1921, cz. 1, red. B. Polak, Koszalin 1993, s. 68.

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)



Szymon Kocur